

ΦΩΝΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΛ ΕΝΤΑΥΘΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ, ΔΡ. 12
ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 46

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΙ.

ΑΝΑ ΣΤΙΧΟΝ 20
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ . . 10
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ . 10

Διεύθυνσις: Αθήναι, 66, Βουλής 41

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐψηφίσθη διὰ κατα-
πληκτικῆς ὄντως πλειοψηφίας. Οὕτω δὲ ὁ
Τόπος ἀντὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ ἐρρί-
φθῆ εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς ἀβεβαιότητος καὶ
ἀνησυχίας, προαγγέλων τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς
τελείας ἐξαρθρώσεως. Τὴν εὐθύνην φέρου-
σιν ἀκεραίαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων,
Θεοτόκης καὶ Ράλλης, ὁ μὲν ἐκ δεικίας καὶ
ἐσκεμμένης ὀπισθοδουλείας ὁ δὲ ἐξ ἐμπαθεί-
ας καὶ ἀκαταλογίστου πᾶθους.

Τὰ ἐναντίον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀκα-
ταγώνιστα ἐπιχειρήματα τοῦ τέως Πρωθυ-
πουργοῦ κ. Μαυρομιχάλη, οἱ ὄντως πατριω-
τικοὶ καὶ πλήρεις ἀληθείας καὶ σθένους
λόγοι τοῦ κ. Λιμπρίτου, δὲν ἤρκεσαν ὅπως
πέισωσι τοὺς βουλευτὰς νὰ καταψηφίσωσι
τὴν πρότασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τρέ-
μοντας πρὸ τοῦ φόβου τοῦ Στρατιωτι-
κοῦ Σύνδεσμου.

Καὶ ἰδοὺ, ὅτι ὁ Τόπος ἐρρίφθη εἰς τὴν
ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος, εἰς μεγάλους
προσωπικοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα
δὲν θὰ ᾔητε βεβαίως ἡ μηχανικὴ παραδοχὴ
τῶν περιφύμων κομικῶν ἀναθεωρητέων δια-
τάξεων τοῦ πολιτεύματος, ἀς μετὰ τούτης
στοργῆς περιεπτύχθησαν οἱ ἀμαρτωλοὶ
πρωτοεργοὶ τῆς παραλύσεως τοῦ Κράτους,
καὶ τῆς οικονομικῆς καταστροφῆς τοῦ
Τόπου. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ὅσον καὶ ἂν προ-
σπαθῇ ὁ ἀμαρτωλὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔ-
θνοκτόνου παρέλθοντος σημερινῆς πρωθυ-
πουργὸς νὰ τὴν παραστήσῃ ἄκακον ἄνδιον,
θὰ μὲν πάντοτε ἀπειλὴ κατὰ τοῦ μέλλον-
τος τοῦ ἔθνους, οὐδεμίαν δὲ σημασίαν ἔ-
χει ἂν ὁ κ. Δραγούμης προέβαλεν ὥς με-
σεγγυόυχος ὅτι αὕτη δὲν θὰ ἐξέλθῃ
τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καθορισθέντων ὅρων,
καὶ τῆς ὑποχρέσεως νὰ ἐμμένῃ εἰς μόνην
τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἀναθεωρητέων διατά-
ξεων.

Καὶ ἤδη καλεῖται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ
δοδεῖξῃ καὶ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους
τοῦ διὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Πρὸ τούτου ὅμως δέον ὁ κυρίαρχος ἑλ-
ληνικὸς λαὸς νὰ ἐξετάσῃ διὰ ποῖον λόγον
ἀπεφασίσθη ἡ Ἐθνοσυνέλευσις. Διὰ τὴν
ἐτηρήθησαν οἱ ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος δια-
γραφόμενοι τύποι, ἰδίᾳ δὲ ποῖοι εἶναι οἱ αἰ-
τίαι τῆς οὐκ ἐπιτυχῆς καταστάσεως εἰς ἣν δια-
τελεῖ τὸ Κράτος, καὶ ἐὰν ἡ Ἐπανάστασις
ἐτήρησε τὸν ἀσπλον καὶ πατριωτικὸν χαρα-
κτῆρα τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐκρήξεώς
τῆς.

Διότι εἴνε φοβερὸν καὶ ἀποτρόπαιον κατὰ
τοῦ λαοῦ τραῦμα, οἱ πρωτοεργαὶ τῆς Ἐπα-
ναστάσεως νὰ ἀδελφωθῶσι μετὰ τῶν ἀμαρ-
τωλῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ νὰ πα-
ραδώσωσι τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας εἰς
τὰς παραλελυμένας χεῖρας ἐνὸς Δραγούμη.

Ἐπὶ ἐξέμνηρον ἤδη καὶ πλέον τί ἐγένετο
πρὸς στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν παρασκευ-
ὴν τῆς χώρας; Ποῦ εἶναι οἱ πρωτοεργαὶ
τῆς ἐπανάστασεως; Εἰς τί κατηράλωσαν τὸ
ἐξέμνηρον τούτου χρόνικόν διάστημα; Τὰ ἄλ-
λα Κράτη τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου πυρε-
σώδως ἐργάζονται καὶ ἐργάζονται ὅπως
κατὰ πάσαν στιγμὴν καὶ ὥραν ὡς παρ-
οκνεύσμενα πρὸς ἀμυνὰν καὶ ὀπισθιζοῦν
τῶν δικαιωμάτων τῶν, ὅπου καὶ ἂν ταῦτα
οὕτε ἰσχυρῶς οὕτε ἐθνολογικῶς ἔχουσιν ὀφέ-
λειαν βάζειν. Ἡμεῖς δὲ ἀντὶ τούτου καταγινό-
μεθα εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτεύματος καὶ

εἰς ἐκλογὰς ἐθνοσυνελεύσεως. Οἱ πολιτικοὶ
ἄνδρες τῶν ἄλλων Κρατῶν τῆς χερσονήσου
τοῦ Αἰμου, ἐργάζονται πῶς νὰ προκαλέσωσι
τὴν εὐμένειαν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς διὰ
τῆς πατρίδος τῶν, ἐνῶ παρ' ἡμῶν ὁ μὲν Θε-
οτόκης, ἀνεργάτιστος καὶ κενὸς πάσης πο-
λιτικῆς ἀρετῆς, ἐνα κύριον σκοπὸν ἐπιδιώ-
κει, πῶς νὰ σώσῃ τὸ σαρκίον του, καὶ πῶς
νὰ μὴ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τοῦ θυσιάζον
πρὸς τοῦτο τὰ πάντα, παρῶν ἡδὴ καὶ
αὐτὸ τὸ ρητὸν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας
Φραγκίσκου Α'. Ὁ δὲ ἕτερος κ. Ράλλης, ὁ
ἐμπλεὲς ἐμπαθείας, ὁ αἰτίας ὧν τῶν κακῶν
ὅσα ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως του ἐπὶ
τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ἐπὶ τοῦ ἀτυχοῦς Ἐ-
θνους, ὁ ἐνισχύσας τὸν Τρικούπη ὅπως ἐ-
φαρμόσῃ τὴν ἐθνοκτόνον πολιτικὴν του τῶν
φύρων καὶ δανείων, καὶ τὴν σύγχρονον αὐξή-
σιν τῶν δημοσίων δαπανῶν, διὰ τῆς δημι-
ουργίας νέων ἐκείστοτε πολυτελῶν θέσεων,
καὶ νέων ἀναγκῶν, μὴ ἀπαραιτήτων, ὁ δι-
ἀλλοπροσάλλου πολιτικῆς ἀνακόνας πάντοτε
τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, ὁ μὴ
διστάζων ὅπως παρέχῃ τὴν δικηγорικὴν του
σοφίαν, εἰς κεκηρυγμένους ἐχθροὺς τῆς Ἑλ-
λάδος, ὁ βεβουλισμένος μέχρι λαίμου εἰς τὸν
βόρβορον τῆς κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως
καὶ τοῦ προσωπικοῦ φατριασμοῦ, ἐργάζονται
ὅπως ἐξευμενίσωσι τὸν ἐξαμεισθέντα Στρα-
τιωτικὸν Σύνδεσμον, καὶ τύχωσι τῆς συν-
δρομῆς του ὅπως διὰ τῆς μεθόδου τῆς Ἐ-
θνοσυνελεύσεως ἐπαναλάβωσι τὴν ἀπαίσιον
πολιτείαν τῶν.

Οἱ στρατιωτικοὶ ἄνδρες τῶν αὐτῶν Κρα-
τῶν νυχθήμερόν ἐργάζονται εἰς τοὺς στρα-
τιώνας πῶς νὰ καταρτίσωσι στρατὸν ἀξιόμα-
χον καὶ ἀντάξιον τῶν ἐθνικῶν τῶν προσδο-
κῶν, ἐνῶ οἱ τῆς Ἑλλάδος τὸ μὲν πλεῖστον
τῆς ἡμέρας κοιμῶνται, ἵνα ἀναπληρώσωσι
τὰ νύκτας, ἀς διέρχονται ἀσχεπτόμενοι
καὶ συζητοῦντες εἰς τὰ τμήματα τοῦ Στρα-
τιωτικοῦ Σύνδεσμου, οὐχὶ περὶ στρατιωτικῶν
ζητημάτων ἀλλὰ πῶς νὰ διαφανισθῇ τὸ Κρά-
τος τοῦ Στρατιωτικοῦ Σύνδεσμου καὶ πῶς
νὰ ἀποκτείσωσι πλείονας βαθμούς. Ὁ Λαὸς
δὲ φεῖλει πρωτοῦ δώσῃ τὴν ψήφον του νὰ σκε-
φθῇ καλῶς, ποῖους πρέπει νὰ ἐκλέξῃ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Μαυρομιχάλη.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸν σημαντικὸν καὶ
διεξοδικὸν λόγον τὸν ὁποῖον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐ-
θνικοῦ κόμματος κ. Κυρ. Μαυρομιχάλης ἐξε-
φώνησεν εἰς τὴν Βουλὴν προτεινομένης τῆς Ἐ-
θνοσυνελεύσεως. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐδηλώθη
κατὰ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως,
διότι ὡς προτείνεται αὕτη καὶ ἀντισυνταγματι-
κὴ ἀληθῶς εἶναι, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ ἀρθρον
107 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὴν ὑπὸ
δύο συνεχῶν καὶ διαφόρων Περιόδων πρότασιν
τῶν μεταρρυθμιστέων ἀρθρῶν, καὶ διότι οὐ ἡ
ὡς πρὸν συμπαιγνίας τῶν Θεοτόκη καὶ Ράλλῃ
Δραγούμη οὐδὲν καλὸν προοιονίζεται εἰς τὸν τό-
πον ἀλλὰ μάλλον κινδύνους ἐγκυμονεῖ, καὶ ἂν
νᾶγκην δὲ μεταβληθῇ εἰς Συντακτικὴν.
Τότε δὲ τὰ ἐλεεινὰ καὶ ἀμαρτωλὰ πολιτικὰ ἀ-
ναστήματα τῶν συνεπιπθέντων κομματικῶν
ὁλίσθησαν ὡς ἐπὶ ἀράχῃ, καὶ ἐκλεί-
ψωσι καὶ ὁλολυθῶσι ἐπὶ τῇ πολιτικῇ σκην-
ῇ ὡς τῇμεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός!
Κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Κύριοι βουλευταὶ
νομίζω ἐμμελὲς εὐτυχῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιστοῦ

τούτου θέματος, τοῦ σπουδαιοτέρου βεβαίως, τὸ
ὁποῖον ἤλθε ποτε ἐνώπιον τῆς Ἑλλ. Βουλῆς δὲν
εὐρίσκειται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν καὶ ἀνάγ-
κην νὰ καταλείπω τὰς γνώμας καὶ τὰς ἀρχὰς
τὰς ὁποίας πλέον ἢ ἅπασαν ἔσχον τὴν ἀπορίαν
καὶ τὴν εὐκαρίαν νὰ ἀναπτύξω καὶ ἐνταῦθα καὶ
ἐκτός τῆς αἰθερίας ταύτης.

Διότι κύριοι τί εἶπον ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ προκει-
μένου καὶ τί ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον; Εἴ-
πον διὰ τὸ ἡμέτερον πολίτευμα μολοντόν εἶνε ἂν
θρόνῳ πρὸ τῶν πλάσμων ὑποκείμενον συνεπῶς
εἰς ὅλας τὰς ἀτελείας τῶν ἀνθρωπίνων δημιουργ-
ημάτων, εἴνε ὅμως ἀριστον καὶ διὰ τὰ πολ-
λὰ καὶ ποικίλα ἡμῶν δεινὰ παθήματα κατὰ τὴν
τελευταίαν 40ετίαν, δὲν πταίει τόσον τὸ πολί-
τευμα ὅσον πταίουσιν ἐκείνοι εἰσίντες ἐδὲ ἡτέλη-
σαν νὰ τὸ ἐφαρμόσωσι πιστῶς καὶ εὐκαιρῶς.

Τοῦτο ἀσφαλῶς θέλει συμῆ μὲ εἰσὸνδήσασθαι
ἄλλον πολίτευμα, ὅσον καὶ ἂν τροποποιηθῇ, ὅ-
σον καὶ ἂν μεταρρυθμισθῇ, ὅσον καὶ ἂν ἀναθε-
ωρηθῇ. Ἐὰν δὲ ὁ Συνταγματικὸς ἡμῶν Χάρτης
ἐμπεριέχει ἀτελείας τινὰς καὶ κενὰ τινὰ ἐπουσι-
ώδη, διότι περὶ τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων, ὡς
ἴδιον φαίνεται ὡς ἐκ τοῦ προσχεδίου δὲ, πρόκει-
ται τό γε νῦν ἔχον τοῦλάχιστον. Ἐὰν, λέγω, τὸ
Πολίτευμα ἡμῶν ἐγκλείει ἀτελείας τινὰς, χρη-
ζούσας ἀναθεωρήσεως, ἐρωτῶ. Εἴνε τάχα ὁρθόν,
εἴνε φρόνιμον, χάριν τῶν ἐπουσιωδῶν αὐτῶν
διατάξεων, νὰ ρίψωμεν τὸν τόπον εἰς τὴν ἀνη-
συχίαν, εἰς τὰς ἀνωμαλίας, εἰς τοὺς κινδύνους
μιά; Ἐθνοσυνελεύσεως; Εἴνε πρὸ πάντων ὁρθόν
καὶ φρόνιμον νὰ παρατείνωμεν ἐπὶ πολλοὺς μῆ-
νας ἀκόμη, ὡς φαίνεται, κατὰ τῶν φρικτῶν
τὴν ὁποῖαν εἰ πάντες ἔχουμεν συμφέρον νὰ τερ-
ματίσωμεν τοχύτερον, χάριν ἰσως αὐτῆς τῆς
ὑπάρξεως τοῦ τόπου. Καὶ δι' αὐτὸ, κύριοι, ἐὰν
ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν πολέμοι τῆς ἰδέας τῆς Ἐ-
θνοσυνελεύσεως, εἰ μᾶλλον σήμερον πολεμοῦ-
μεν αὐτὴν, ὅρ' οὐ; ὅρους καὶ συνθήκας διατε-
λοῦμεν καὶ εὐρίσκόμεθα.

Ἀλλ' ἤδη κύριοι πρόκειται νὰ συντελεσθῇ καὶ
εἰ χειρότερον. Δὲν προτείνεται μόνον ἡ ἀναθε-
ωρησις τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ προτείνεται, ὅπως
αὕτη γένηται κατὰ παράβασιν ὧν τῶν Συνταγ-
ματικῶν τύπων καὶ διατάξεων. Καλεῖται δηλα-
δὴ ὁ Βασιλεὺς ὅπως παραβιάσῃ τὸν ὅρκον τὸν
ὁποῖον ἔδωκε, καλεῖται δηλαδὴ νὰ ἑστίσῃ τὸ
συμβόλαιον τὸ μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ
ὑπογραφέν. Καλοῦνται οἱ Συνταγματῆ. Ὑπουργοὶ
καὶ ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ ὅπως τῇ μίαν ἡμέραν
δωρῶσι πίστιν καὶ ὑπακοήν εἰς τὸ Σύνταγμα
τὴν δὲ ἄλλην ν' ἀθετήσωσι τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖ-
ον ἔδωκαν τὴν προτεραίαν.

Καλούμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ
ἔθνους ὅπως ψηφίσωμεν τὴν Ἀναθεώρησιν ἐν
μῇ καὶ μόνῃ Συνόδῳ ἀντὶ τῶν δύο συνεχῶν
περιόδων ὅπως ὀρίζει τὸ 107 ἀρθρον τοῦ Συν-
τάγματος.

Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Συντάγματος, κύριοι, ἦ
το σοφὴ, ἦτο σωφιστικὴ, οἱ δὲ νομοθέται τοῦ
1863, ἄνδρες μεμετρημένοι, σώφρονες καὶ προ-
βλεπτικοί, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωσι τὴν ἀ-
ναθεώρησιν τοῦ Πολιτεύματος, ἐὰν οὐχὶ ἀδύνα-
τον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον εἰς ἄκρον δυσχερὴ, ὁ-
πέτωσαν αὐτὴν εἰς τὰς δύο συνεχεῖς περιόδους
καὶ διὰ τούτου ἐπὶ τοῦ προκείμενου τοῦ
τοῦ ὅρκου ἀποφαντῇ ἐκείνος μόνον, ὁ ὁποῖος
ἔχει τὴν δικαιοσύνην ἀποφασίσαι εἰς τὸν ὅρκον
τοῦ ὅρκου, ὁ κυρίαρχος ἑλλην. λαός.
Ἐπεὶ δὲ δεχόμεθα, κύριοι, ὅτι ὁ ὅρκος ὁποῖον
εἶνε ἡ διάθεσις τῆς Βουλῆς, ἀς δεχ-
θώμεν, διὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἡθέλει ψηφισθῇ ὅρ'

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΕΥΣΤΡΟΦΟΝ

οὗς θρους καὶ συνθήκας προτείνεται αὐτῇ. Δη-
λαδὴ κατὰ παράδειγμα δλων τῶν τύπων τῶν συν-
ταγματικῶν. Τίς μὰς ἐγγυᾶται ὅτι οἱ μέλλοντες
ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους θέλουσι σεβασθῆ τὰς
ἀποφάσεις τῶν προκατόχων αὐτῶν καὶ οἱ θέ-
λουσι μείνει ἐντὸς τῶν προδιαγεγραμμένων ὁ-
ρίων; Τίς μὰς ἐγγυᾶται, ὅτι δὲν θέλουσι σπεύ-
σει ἐν τῷ κυριαρχικῷ δικαίωματι νὰ σπαστοῖται
τὴν ἀναθεωρητικὴν Συνέλευσιν εἰς συν-
τακτικὴν; Ἐπειδὴ δὲ ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν μὴ
θεμελιωδῶν διατάξεων καὶ τῶν θεμελιωδῶν δι-
ατάξεων δὲν εἶνε ἀπὸ τῆς, δὲν εἶνε ὁρατὴ ἐν τῷ
Συνταγματικῷ ἡμῶν χάριτι, καθ' ὅσον ἡμεῖς
εὐδαμῶς εἶδομεν τὴν διαίρεσιν ταύτην, τίς μὰς
ἐγγυᾶται ὅτι ὁ χεῖμαρος τῆς ἀναθεωρήσεως δὲν
θέλει συμπαράσῃ ἐν τῇ ἀκρατῇ φωνῇ αὐτοῦ ὁ-
μῇ καὶ τὰς θεμελιώδεις διατάξεις μετὰ τῶν μὴ
θεμελιωδῶν διατάξεων; καὶ τότε κύριοι θὰ ἔχο-
μεν ὡς μόνον παραμυθίαν τὰς ἐψήφους δηλώ-
σεις τῶν ἀρχηγῶν ὅτι ἀνθρωποὶ εἶνε καὶ αὐτοὶ
καὶ οἱ ἐπλανήθησαν εἰς τὰς κρίσεις καὶ προθέ-
σεις αὐτῶν.

Β. ΒΟΥΛΟΥΡΗΣ. Οὐδεὶς ἔχει τὸ ἀνάστημα
τόσον ὑψηλὸν διὰ νὰ κανονίσῃ καὶ νὰ περιορίσῃ
τὴν δύναμιν τῆς ἐθνικῆς συνελέουσας τῶν Ἑλ-
λῆνων διὰ αὐτὴν ἔλθῃ (θόρυβος).

ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Συμφωνῶ πληρέστατα
μὲ τὸν κ. συνάδελφον. Γνωρίζομεν καλῶς κύ-
ριοι ποῖα εἶνε ἡ ἀμοιβή, ποῖον εἶνε τὸ ἀντάλ-
λαγμα ὅπερ προσφέρεται ἀντὶ τοῦ μεγάλου τοῦ-
του κακοῦ καθ' ἡμᾶς, τῆς ἔθνοσυνελεύσεως,
εἶνε ἡ διάλυσις τοῦ Συνδέσμου. Ὁμολογῶ δὲ ἐν
πάσῃ εὐκρινείᾳ ὅτι ἡ προσφορά εἶνε ἀξία λό-
γου καὶ προσοχῆς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ δι-
λύσεως τοῦ Συνδέσμου ὁρεῖται ἐνταῦθα νὰ μὴ
παραλειφθῇ νὰ ἴπῃ δι' ἐσπέραν τινὰ ἐσκέφθη-
μεν νὰ καλέσωμεν ἐν ἐκτάκτῳ ὑπουργ. συμβου-
λίῳ πάντας τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὸν τότε πρό-
εδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Στρατιω-
τικῆς Συνδέσμου καὶ τὸν ναύαρχον Μισοῦλην ὅστις
ἤλθε τὴν ἐπαύριον δηλώσας τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ἀσθένειαν ἐνώπιον δὲ δλων αὐτῶν ἐξέθηκα ἐν
πάσῃ λεπτομερείᾳ ποῖα ἀκριβῶς κατὰ τὴν κρί-
σιν μου ἦτο ἡ κατάστασις τοῦ τόπου ὑπὸ ἔπο-
ψιν ἐξωτερικὴν καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἐσωτερικὴν.

Προσέθηκα δὲ τότε, ὅτι οἱ μὴ πολιτικοὶ Ὑ-
πουργοί, φιλοτίμως ἐργασθέντες, ἐξεπόντησαν
πλέον τῶν 250 νομοσχεδίων, ὧν τὰ 195 ἐγέ-
νοντο ἤδη νόμοι τοῦ Κράτους, προσέθηκα δ' ἐν
τέλει, ὅτι ἦτο καιρὸς, ἀπὸ μάλιστα ἐψηφίσθη-
σαν καὶ τὰ στρατιωτικὰ νομοσχεδία καὶ μέτρα,
ὅπως οἱ κύριοι ἀξιωματικοὶ ἐπανέλθωσιν εἰς
τοὺς στρατῶνας καὶ οἱ ναυτικοὶ εἰς τὰ πλοία τῶν
καὶ ὁμολογῶ ὅμως ὅτι οὐδέποτε διανοήθη, ὅτι
ἦτο δυνατόν νὰ προτείνω ὡς μόνον φάρμακον
καὶ μόνον μέσον θεραπείας τῆς νήσου τὴν ἐπι-
δείνωσιν οὗτῃς δηλαδὴ τὴν ἔθνοσυνέλευσιν. Ἀλ-
λὰ τέλος πάντων, κύριοι, ἀπὸ θέλετε καὶ ἂν θέ-
λετε τὴν ἔθνοσυνέλευσιν, ἀνέλθῃ τὸ ταχύτε-
ρον, ἵνα τὸ ταχύτερον ἐξέλθωμεν τῆς ἀνωμα-
λίας αὐτῆς. Διότι πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν καθαρὰ
καὶ μεγαλοφώνως ὅτι ὁ τόπος ἐζήτει καὶ ζητεῖ
τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἐξ ἧς πηγάζει ἡ ἐρ-
γασία αὐτοῦ τῆς ἐποικίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑ-
πάρξῃ νόμος. Ὁ τόπος ἐζήτει καὶ ζητεῖ τὴν δι-
οικητικὴν ἀνθρώσιν εἰς δλους τοὺς κλάδους τῆς
δημοσίας ὑπηρεσίας. Ὁ τόπος ἐζήτει πρὸ πάντων
καὶ ζητεῖ τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν καὶ τόνω-
σιν ἀνευ τῆς ἐποικίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ περι-
μένωμεν εἰς τὴν ἐσπέραν οὔτε δάνειον, ἀλλ' ὁ τό-
πος δὲν ἐζήτει ἐθνοσυνελεύσεις, αἱ ποῖαι παρα-
λύουσι πάντα ταῦτα. Ἀλλῶς τε εἶνε γνωστὸν
ὅτι αἱ ἐθνοσυνελεύσεις συνήθως καλοῦνται πρὸς
κατάλυσιν πολιτ. ευμάτων καὶ ἀνελευθέρωσιν τυρ-
ρανικῶν, τοιαῦτα δὲ πολιτεύματα, εὐτυχῶς, δὲν
ἔχομεν, καθόσον οἱ μὲν πρόγονοι ἡμῶν ἠτύχη-
σαν διὰ τῶν ἀθανάτων αὐτῶν κατορθωμάτων
καὶ τῶν ὑπερπληθύνων ἡρωισμῶν τῶν νὰ ἐλευ-
θέρωσιν τὴν μικρὰν ἀλλ' ἐνδοξον ταύτην γω-
νίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς ἐποικίας ἐξεπορεύ-
θη ἡ λάμψις ἐκείνη, ἡ ποῖα ἐρώτιζε καὶ φω-
τίζει ἀκόμη δόκλῃρον τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ
δὲ πατέρες ἡμῶν ἐπιδιοῦρησαν ἡμῖν τὸ φιλε-
λευθέρων πολιτεύμα, τοῦ ἐποίου πιστέμεθα χρῆσθαι.
Τὰ δύο ταῦτα ἀγαθὰ κύριοι, φρονῶ ὅτι πρέπει
νὰ διαφυλάξωμεν ὡς κόρη, ὁρῶντες

Συμφέροντα Ἀγροτικά καὶ Ἐμπορικά. Συνεταιρικά Ἐλαιουργεῖα.

Ἡ φωνὴ τῶν τιμῶν τοῦ ἐλαίου καὶ ἡ πρὸς
αὐτῇ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς τῆς νήσου
ταύτης, διήγειρον ἐκαστοτε ποῖαν τινα ἐπιθυ-
μίαν μεταξὺ τῶν δραστηριοτέρων καὶ τολμη-
ροτέρων πρὸς ὀργανισμόν τῶν μεταξὺ τῶν πα-
ραγωγῶν διαφορῶν συνεταιρισμῶν.

Πρὸ μηνός, ἔφθασε μέχρις ἐμοῦ μακρυνὴ ἀ-
πήχησις εὐγενεὺς ριφθίσης ἰδέας, ἣν ἐγὼ ἐπικρο-
τῶν ἀπεδέχθην. Μετὰ ταῦτα ὁμῶς οὐδὲν πλέον,
ὅ δὲ συνήθως μαρσμός τοῦς πάντας κατέλαβεν.
Ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ ἤρξατο ἰδῆ. Ἐντὸς ὀλίγου
θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐκφορὰ τοῦ χρήματος, ἀδιάφορον
ἐάν τοῦτο ἔσται ὀλίγον ἢ πολὺ ἀρκεῖ τοῦτο νὰ
ἐκπαινεθῇ πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν τοῦ πα-
ρελθόντος ἀγόνου ἔτους!

Οὕτω δὲ ἐλησημονήσαμεν πᾶσαν πρόθεσιν οἰ-
κονομικῆς καὶ συμφερόντων, καὶ θὰ εἴμεθα καὶ θὰ
ἐξακολουθῶμεν πάντοτε νὰ εἴμεθα Λαὸς μοιρο-
λατρῶν. Ἀλλ' ὅχι, ὅχι δὲν εἶνε ἐπιεικετὴ ἡ τοι-
αύτη ἡμῶν ἀδράνεια.

Τὸ τοιοῦτον ἔσως συμβαίνει διότι δὲν ἐπικρα-
τεῖ καθαρὰ καὶ συγκεκριμένη ἡ ἰδέα τοῦ συνεται-
ρισμοῦ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς. Ἰ-
σως ἀγνοεῖται ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τελικὸν αἶτιον.
Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον εἶναι θέμα εὐληπτον καὶ τοῖς
πᾶσι προσίτον.

Ἡ Συνεργασία ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐλαιο-
γίης καὶ τῆς ἐλαιοβιομηχανίας τεχνολογίας (ἐλαί-
οτεχνία) δύναται νὰ ἐκφρασθῇ ὑπὸ μορφῆς δια-
φόρων, ἐξ ὧν αἱ κοινότεραι αἱ ἐξ ἑξῆς:

Α') Συνεταιρισμός κτήσεως, εἰδικῶς λεγόμε-
νος Ἐνώσεις (Consorti).

Β') Συνεταιρισμοὶ παραγωγῆς, ἢ Συνεται-
ρικά Ἐλαιουργεῖα (Corraje Sociali) ἢ συν-
εταιρισμοὶ παραγωγῶν.

Γ') Συνεταιρισμοὶ ἀγορῶν καὶ πωλήσεων, ἢ
ἀληθινὰ ἔμπορικά Ἐταιρεία. καὶ

Δ') Συνεταιρισμοὶ καταναλωτικῆς ἢ Συνδικάτα.

Ἡ μορφή ἧτις δύναται νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν χώ-
ραν μας, εἶναι ἡ τῆς Β. καὶ κατηγορίας, περιλαμ-
βανούσης τὰ Συνεταιρικά Ἐλαιουργεῖα με-
ταξὺ τῶν μικρῶν παραγωγῶν, ἢ μεταξὺ τῶν
μεγάλων καὶ μετρίων παραγωγῶν, σκοποῦντα
τὴν ὑπερτίμησιν καὶ κατανάλωσιν τοῦ ἐλαί-
ου τῶν συνταίριζμένων.

Ἡ ὀνειροπόλος ἰδέα, περὶ μεγάλων Ἐλαιοεμ-
πορικῶν Μετοχικῶν Ἐταιριῶν, θὰ καταλήξῃ εἰς
ναυάγιον, ὡς ἔχουσα ὡς βᾶσιν τὴν ἐμπορικὴν
κερδοσκοπίαν, ἢ δὲ πείρα ἢ κτηθείσα εἰς χῶ-
ρας πολλὸν ἡμῶν προηγμένας μᾶς διδάσκει ὅτι
ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι πολὺ κινδυνώδης.

Οὐδὲ οἱ συνεταιρισμοὶ ὀλίγων παραγωγῶν φρο-
νῶ ὅτι θὰ ἡδύναντο παρ' ἡμῖν νὰ κερπορορή-
σωσι, λαμβανόμενοι ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀσυμδιδάκτου
κερκυρτοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς παντελοῦς
παρ' ἡμῖν ἐλλείψεως συνεταιρικοῦ πνεύματος,
καθ' ὅσον εἴτε εἰς μόνος ἢ ὀλίγοι ν' ἀποσυρ-
θῶσιν δι' αἰκνὴς ποτε διάστασιν ἢ αἰται-
ρεία ὁδὸς ἢ ἀμέσως κατὰ κρημνῶν.

Ἀπ' ἐναντίας τὸ Συνεταιρικὸν Ἐλαιουργεῖον
συνενοῦν μικροῦ, ἀλλὰ πολυαριθμοῦς πα-
ραγωγῶν, ὧν τὰ καθέκαστον συμφέροντα
δὲν δύναται νὰ ἐξασκῶσιν αὐθιγὴν ἐπιδιδάξῃ ἐ-
πὶ τῶν τυχῶν τοῦ ἰδρύματος, δύνα-
ται καὶ πρέπει νὰ εὐοδωθῇ ἐν τῇ χώρᾳ μας
ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν πρὸ πολλοῦ ἀλλαχού κρατούν-
των (ὡς καὶ περὶ τὴν οἰκονομίαν διὰ τῶν Συ-
νεταιρικῶν Οἰκοπεθικῶν) εἰς τὰς μάλλον πεπο-
λιτισμένους τῶν Ἐλαιοπαραγωγικῶν καὶ Οἰκο-
παραγωγικῶν χωρῶν. Ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεται-
ρικοῦ Ἐλαιουργείου εἶναι εὐγενὴς καὶ ὑψηλός:
πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τῆς μικρᾶς καὶ
ἀσθενοῦς παραγωγῆς, αἱ μέθοδοι Ἐξογαγωγῆς
τελειοποιήσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ ἐλαίου,
εἰς τινος αὐτῇ ἡ ἐμπορία καθίσταται ἀσφαλ-
στέρη καὶ εὐκολοτέρα, ἐπίσης ν' ἀπαλλαγῇ ὁ
συνεταιριστὴς τῆς ἀνάγκης νὰ πωλῇ τὸν ἐλαιο-
ν χρέον ὑπὸ τῆς τιμᾶς αἱ ἐκαστοτε τοπικ-
κὴ ἀγορὰ τῷ ἐλαίῳ, δι' εἶδος ἡμετέρας κα-
σκευασθῇ καὶ ὑπὸ εἰς χεῖρας φυσικοῦς ὁρους
παραυσιζόμενον πρὸς πώλησιν.

Ἐκτὸς δὲ τοῦτου τὸ Συνεταιρικὸν Ἐλαι-
ουργεῖον καλῶς ὀργανιζόμενον οὐ μόνον θὰ τῷ
χῇ τῆς ἀπαιτουμένης τεχνικῆς διευθύνσεως καὶ
παντός ὀλικοῦ ἀνγκαιῶς πρὸς τὴν ἐλαιοβιομηχανίαν,
ἀλλὰ θὰ παρέχῃ καὶ ἀξιοπιστίαν τινὰ εἰς τὰ πι-
στωτικὰ ἰδρύματα διὰ τὰς ἀναγκαίας προκατα-
βολὰς ὑπὲρ τῶν Συνεταιρῶν, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ
ἀποθηκευθέντος ἐλαίου. Αἱ δυσκολίαι ὅπως δι-
καίως ἐκτιμῶνται αἱ ἐλαίαι καὶ τὰ ἐλαία αἶναι
ἐκαστοτε παραδίδουσιν οἱ Συνεταιροί, δὲν ἀπο-
τελοῦσι σοβαρὸν κώλυμα εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν
καὶ λειτουργίαν τῶν Συνεταιρικῶν Ἐλαιουργεί-
ων, ἀπὸ πλείους ἔρδοι ὑπάρχουσι πρὸς διακανο-
νισμόν τῶν δυσκολιῶν τούτων αἵτινες ἄλλως
καὶ ἤρθησαν ὅπου αἱ ἀποθήκαι αὐταὶ ἰδρύθησαν.

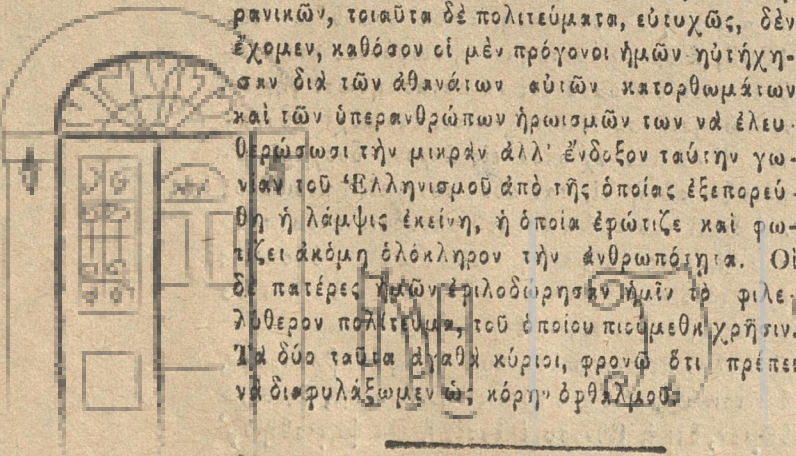
Ἀλλ' ἀκούω τὴν συνήθη φράσιν ἧτις εἶναι
τὸ συμπέρασμα πάσης συζητήσεως αἰεὶ τὸν
τόπον μας δὲ δύναται νὰ ἐπιτύχουν κάποια
ἰδρύματα Διαι; Ἡ αἰτία τοῦτου εἶναι ἡ ἐξ ἑξῆς:
Φυσικῶς καὶ λογικῶς ἡ Γεωργικὴ καὶ ἐλαιοπα-
ραγωγικὴ τάξις ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν περὶ τὰ
τοιαῦτα πρωτοβουλίαν. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ τάξις
αὕτη διαιρείται εἰς δύο κατηγορίας. Εἰς ἐκείνους
εἵτινες διαθέτοντες κεφάλαια ἐπέδοθησαν εἰς
τὴν ἐπικερδοσυστήν ἐπιχειρήσιν τῶν προαγο-
ρῶν τοῦ ἐλαίου ὑπὸ ὅρους βεβαιώσεως
διὰ τὸν πωλητὴν, καὶ εἰς ἐκείνους ἀπ' ἑτέρου
εἵτινες ἔκρινεν τῆς ἀνεχίας ἀναγκάζονται νὰ
προστρέχωσι εἰς τὰς τοιαύτας ἀφαιμακτικὰς προ-
πώλησεις. Ἐκ τούτων οἱ πρῶτοι εἶναι οἱ ἰσχυροί
καὶ ἀνθίστανται εἰς πᾶν τὸ δυνάμενον ὁ-
πωσδήποτε νὰ ζημιώσῃ αὐτοὺς, οἱ δεῦτεροι
πρέπει κατ' ἀνάγκην ν' ἀπωλέσωσι τὴν παρ-
γωγὴν τῶν καὶ νὰ σιγήσωσι διὰ τὸν φόβον μὴ-
πως διεγείρωσι τὸν χόλον τῶν γενναίων ἐμ-
πευθέντων πρὸς αὐτοὺς τὸ χρημὰ των. Ὅθεν
ἐκείνοι εἵτινες ἔπρεπε νὰ ἐπιθυμῶσι ἀγροτικὸν
συνεταιρικὸν ἱδρυμα, δὲν δύναται νὰ ἐπιτύ-
χωσι τοῦτο ἐνεκεν τῆς ἀδυναμίας των, ἐκεί-
νοι δὲ εἵτινες θὰ ἡδύναντο νὰ ἐπιτύχωσι τοῦτο
δὲν τὸ θέλουσιν ἵνα μὴ πληγῶσι θανατηφόρως
τὸ κρατοῦν σύστημα ὅπερ τοσαύτας ὠφελει-
ας αὐτοῖς παρέχει.

Ἐκ πάντων τούτων ἡ δύναμις νὰ συμπε-
ράνῃ δι' ἐνταῦθα δὲν ἐπιθυμοῦσι ἕνα Συνεργα-
τικὸν Συνεταιρισμὸν ὑπὸ μετρίαν ὥρελιν, διότι
πολλοὶ εἶναι οἱ κατ' αὐτοῦ ἐνδιαφερόμενοι, ἀλ-
λὰ τὸ τοιοῦτον φαίνεται ἀπαράδεκτον διότι ἡ
τοιαύτη ἐκδοχὴ θὰ ὑπεδέχτο τὸν ἐσχατον ἐγω-
ισμόν καὶ ἀπανθρωπίαν.

Τὴν ἀληθὴν τοῦτου αἰτίαν μάλλον ἡδυνάμεθα
ν' ἀποδώσωμεν ἐν τούτῳ, ὅτι τὸ ἡμέτερον ἀγρο-
τικὸν περιβάλλον ἀπαρτίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πρῶτον
ἐξ ἀτόμων εὐρισκομένων εἰς σκοτεινὴν τινὰ κα-
τάστασιν καθ' ἣν ἐλλείπει ἡ διαυγής καὶ δριστι-
κὴ «Ἀγροτικὴ συνειδήσις» ἐξ ἧς γεννᾶται καὶ
ἡ ἐλλειψὶς πεπονήσεως καὶ δειλεία τοῦ ἀτόμου.
Ἀπ' ἑτέρου καὶ ὁ εἰδικὸς τοῦ λαοῦ χαρακτήρ
τείνοντες εἰς τὴν ἀτομικὴν ἀνεξαρτησίαν ἐξ αὐ-
τῶν καὶ γεννᾶται ἡ ἀμοιβαία δυσπιστία, εἶναι ἡ πραγ-
ματικὴ αἰτία καὶ πηγὴ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ πάσης
ἐπιχειρήσεως τείνουσας εἰς τὸ κοινὴν ἀγαθόν καὶ
ὠφέλιμον.

Τούτων δεθέντων καὶ ἀπὸ τοῦ λογικοῦ
μέρους οὐδὲν δύναται τις νὰ ἐλπίζῃ, διὰ τὴν
ἀναλαμβάνῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἢ Ἐμπορικὴ
τάξις, καθιστάμενη αὖτις ἐν ἐργείῳ τοῦ τόπου
καὶ ἐκείνης; Διότι πρέπει νὰ γνωρίζωσιν οἱ κύ-
ριοι ἐμπορευόμενοι τῆς Κερκυρας, ὅτι κυρία αἰ-
τία τῆς μικρᾶς τιμῆς καὶ ζητήσεως τῶν ἐλαί-
ουργικῶν προϊόντων μας εἶναι ἡ κακὴ αὐτῶν
κατασκευὴ, κυρία δὲ αἰτία τῆς ἐλαττωματικῆς
ταύτης κατασκευῆς εἶναι ἐπακριδῶς ἡ ἐλλειψὶς
ἰδρύματος προκαταβάλλοντος ἐπὶ ἐλαφρῷ τόκῳ
τὰς ἀναγκαίας προκαταβολὰς πρὸς τὸν ἐλαί-
οπαραγωγόν, τὸν ὅποιον σήμερον ἀραιμάσσουσι
αἱ γνωσταὶ βδέλλαι, οἵτινες μόνον εἰς τὸ ἄλεσον
συμφέρον τῶν ἀπαβλέπουσαι ὀλίγον ἐνδιαφέρον-
ται περὶ τῆς ποιότητος τοῦ παραγομένου ἐλαίου
ἀπὸ ἄλλως τεραστίως ὠφελοῦνται.

Ἀς θέλωμεν λοιπὸν τὴν χωρικὴν ἐν τῇ θέ-
σει αὐτῇ δύναται νὰ πραγματοποιῇ τὰ γεωργικ-
ὰ του εὐδῆ, τότε δὲ ταῦτα καὶ περιζήτητα θὰ
ἴναι καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν κατὰ τὴν ἐκείνην ἰδέαν
φειδῶ πάντων αἰδῶς δὲ τῆς τάξεως τῶν ἐμπο-
ρευομένων καὶ ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίως καλὴν πα-
ραγωγὴν θὰ δημιουργήσωμεν καὶ «φήμην» τῆς
φήμης ἐκείνης ἢ δικαιούται ὁ Κερκυρικὸς Λα-

ΚΑΘΑΡΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

δὲ διὰ τὰς ἱστορικές του παραδόσεις, καθ' ἃς ἀπ' αὐτῆς τῆς μυθικῆς ἐποχῆς οἱ κάτοικοι τῆς Ὀμηρικῆς Σχερείας ἐπεδόθησαν μεταξύ τῶν πρώτων εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐρᾶς τῇ Ἀ-θηνᾷ Ἑλαιᾷ. Ἀλλὰ τὴν φήμην ταύτην ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν διότι ἡ ἀγορὰ μας εἶναι γνωστὴ εἰς τὰ μεγάλα ἐμπο-ρικὰ καὶ τῆς καταναλώσεως κέντρον, ὡς πρὸς γούστα εἰδὴ ἐλαττωματικά, ἢ οἱ ἀπόζοντα κοι-νὰ Ἑλαια καὶ κοινὰ φαγώσιμα. Ἀς προμηθεύ-σωμεν τὰς ξένας ἀγορὰς διὰ τοῦ ἐξαίρετου ἐ-κείου προΐοντος ὅπερ τοσοῦτον ἐπιζητεῖται καὶ τιμᾶται, καὶ ὅπερ σήμερον κατ' ἐλάχιστον ποσὸν παράγεται ὑπὸ τινων προνοητικῶν καὶ ἐπιμελῶν παραγωγῶν, ἀντιστοιχοῦν μολὶς εἰς τὸ ἐκπεσόν τῆς παραγομένης ἐν Κερκύρᾳ μεγάλῃς ποσό-τητος τῶν κοινῶν ἐλαίων. Οὕτω ἔαν δὲν κατα-κτῆσωμεν τὰ πρωτεῖα, βεβαίως ὅμως θέλωμεν ἀποκτήσῃ τὴν φήμην ἐκείνην δι' ἣς θὰ δυνήθω-μεν νὰ συναγωνισθῶμεν πρὸς τὰ πρωτεύοντα ἐλαιοπαραγωγικὰ ἐλλεικτῶν ἐλαίων Εὐρωπαϊκὰ κέντρα.

**

Ὅθεν θέτοντες κατὰ μέρος τὰς πολιτικές καὶ τὰς ἄλλας συμφεροντολογικὰς διαφορὰς οἱ τινες μᾶς χωρίζουσιν, ἃς ἐνωθῶμεν πρὸς ἐπι-τυχίαν ἀγαθοῦ σκοποῦ δι' αὐτὰ καὶ τὰ ἡμέτερα συμφέροντα περιφρουροῦνται. Ἀς ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ὅπερ πειθόμενον ὁποῖαν αἱ Συνεταιρικαὶ Ἀποθηκεύσεις ροπήν καὶ ἐπιρροὴν δύνανται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ προσδώ-σωσι εἰς τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν τῆς νήσου ταύ-της, βεβαίως δι' ἐδικοῦ Νόμου θέλει προθυμο-ποιηθῇ νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἐγκαθιδρυσιν αὐτῶν διὰ τῶν ἀναγκαίων βοηθειῶν καὶ εὐκολιῶν.

Εἰς τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς θὰ ἐναπόκειται μὲν νὰ χρησιμοποιοῦσιν δεδωγὲν τὴν προσνε-χθησομένην βοήθειαν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ πᾶ-σαν θέλω καταβάλλῃ προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυ-χίαν τοῦ κοινωφελούς τούτου σκοποῦ, τείνοντος εἰς εὐημερίαν τῆς χώρας ἐν ᾗ διατρίβω.

Κέρκυρα Δεκέμβριος 1909.

Ἑλαιοτέχνης Ν. Α. Βρίκκος

Μᾶς γράφουσι ἐκ τοῦ Δήμου Ἀκρολοφίτων.

Ἀνεξήγητος δι' ἡμᾶς ὑπῆρξεν καὶ ἐκπληξὺν μᾶς διήγησις ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνωτά-του Δικαστικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ὁποίας ἐρι-νευ ἀπολυτέον τὸν ἡμέτερον Εἰρηνοδίκην Ὅραν κ. Σπυρίδωνα Βελλικάντην. Ἀλλ' ὅμως δὲ ἐκπληξὺς διη-γέρθη εἰς ὅλην τὴν Ἑπαρχίαν μας Ὅρους διότι ὅ-λοι εἶδον ἐγνωρίσαμεν τὸν κ. Βελλικάντην ὡς δικα-σὴν ἀνεπτυγμένον νομομαθὴ καὶ ἀμερόληπτον, καὶ ἀπληλαγμένον παντός φτηνισμοῦ, ἐντιμον καθ' ὅλα καὶ ἀφιλοκεδέστατον. Οὐδὲ ἡ δύνατο νὰ μὴ εἶναι τοιοῦτος ὁ κ. Βελλικάντης διότι ἐκτός τῶν ἀνωτέρω καὶ αἱ οἰκογενειακαὶ του παραδόσεις καὶ ἡ εὐπορία του, καθιστοῦσιν αὐτὸν δικαστὴν ἐπιζῆ-λον καὶ ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἡ ὑπερησία πρέπει νὰ περιποιηται καὶ προσεκλῆρ οὐχὶ δὲ νὰ ἀποδιώκῃ. Ἐχομεν λοιπὸν τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν συμβούλιον θὰ ἀνορθώσῃ τὸ προσγεγ-μενον ἀδίκημα εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ εἰς τὸν ἐ-πάξιον τοῦτο ἐπιστήμονα δικαστὴν καὶ χρηστὸν πολίτην.

Διάφοροι ἐκ τῆς Ἑπαρχίας Ὅρους.

Σ. Φ. Καὶ ἡμεῖς συνηγοροῦμεν ἐκ' ὅλης καὶ με-τὰ πάσης πεποιθήσεως περὶ ἐπανορθῶν ἐν τῇ θέσει τοῦ ἐπαξίου Εἰρηνοδίκου καὶ Νομοδιδάκτορος κ. Βελλικαντίου, διότι ἐν Κερκύρᾳ εἶναι ἀνέκταθεν γνω-στὸς ὁ χαρακὲς καὶ ἐντιμὸς βίος τοῦ ἡ εὐγένειας τῶν οἰσθημάτων του καὶ ἡ νομικὴ του μόρφωσις, ὧν ἕνεκα καὶ ἅπασι δ' ἐνταῦθα δικαστικὸς κόσμος ὁ γνωρίσας τὸν κ. Βελλικάντην μετ' ἐκπληξέως καὶ δυσσχετικῆς ἤκουσεν τὴν περὶ τῆς ἀπολύσεώς του γνωμοδότησιν.

Ἡ βύρπηθουσα οἰκογένεια Ἀττιδρὲ ἐκπρά-ζει τὰς ἀπείρους αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετέξαντας τῆς πληξέσεως αὐ-τὴν συζύγου.

La Signa EUGENIA COLLA, ringrazia infinitamente il bravo medico militare Sig. Fontanis, per aver colle sue intelligenti cure, guarita completamente la propria figlia, da una dolorosa indisposizione di stomaco ed inappetenza, che da circa quattro anni la disturbava, e lo assicura della sua eterna riconoscenza.

Τὸ μέσον τῆς ἀπαλλαγῆς.

Τὸ μέσον τοῦ ν' ἀπαλλαγῇ τις ἐκ τῆς ἀναι-μίας εἶναι ἡ χρῆσις τῶν καταποτίων Πίνκ. Τὰ καταποτία ταῦτα οὐδέποτε ἔτραπεον ν' ἀπαλλά-ξωσιν ἐκ τῆς ἀναιμίας τὸν ἀσθενῆ καὶ μάλιστα ἄνευ πολυπλόκου διαίτης, ἄνευ δαπανηρᾶς थे-ραπείας. Ἐν τῇ δύο καταποτία Πίνκ καθ' ἡμέραν κατόπιν ἐκάστου φαγητοῦ καὶ θὰ ἔδῃτε τὴν ἀ-σθενείαν ἐξασφαιζομένην.

Παρατηρήσατε πόσον ταχέως ἀπεκατεστάθη ἡ ὑγεία τῆς νεάνιδος, τῆς ὁποίας παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν εἰκόνα. Ἡ δεσποινὴς Μαγδαληνὴ Διὰρδ, ἥτις κατοικεῖ 7) ὁδὸς Μιραμπώ, εἰς Ἀν-ζερ τῆς Γαλλίας, γράφει ἐπὶ λέξει:

Δις Μαγδαληνὴ Διὰρδ

«Εἰμαι λίαν εὐχαριστήμενη ἐκ τοῦ ἀποτε-λεσματος ὅπερ ἐπέτυχον χάρις εἰς τὰ καταποτία Πίνκ. Τὰ καταποτία ταῦτα μὲ ἐθεράπευσαν ρι-ζικῶς καὶ ἡ θαυμαστὰ αὕτη θεραπεία ἐπετεύχθη λίαν συντόμως. Ἦλθον, ἐν τούτοις, πολὺ ἀσθε-νὴς πολὺ ἐξηντημένη, ὡχρὰ, ἄνευ δυνάμεων καὶ ἀνίκανος νὰ ἐκτελέσω τὴν παραμικρὰν ἐργα-σίαν. Μία ἐκ τῶν φίλων μου, θεραπευθεῖσα διὰ τῶν καταποτίων Πίνκ, μοὶ συνέστησεν τὴν χρῆ-σιν τῶν καταποτίων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐδείχθη-σαν δι' ἀμφοτέρως ἀποτελεσματικὰ».

Πλείσται νεάνιδες, πολυάριθμοι νεαρὰ γυ-ναῖκες θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπαναλάβωσιν ἐκεῖνο ὅπερ ἡ δεσποινὴς Διὰρδ εἶπε: «Ἡ ὑγεία μου εἶναι ἐξαιρετική». Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἃς πρά-ξωσιν, ὅτι ἐπράξεν ἡ δεσποινὴς οὕτη. Τὰ κατα-ποτία Πίνκ ἔρχονται εἰς βοήθειαν πάντων τῶν πασχόντων ἄνευ διακρίσεως. Εἶνε δὲ μοναδικὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀναιμίας, τῆς χλωρώσε-ως τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν πόνων τοῦ στο-μάχου, ἡμικρανιῶν, ἀνωμαλιῶν τῶν γυναικῶν, νευροσθενείας.

Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεία πρὸς δραχμὰς 4 τὸ κυτίον ἢ δραχ. 21 τὰ 6 κυτία. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Διὰρδ καὶ Σία ἐν Πειραιεὶ. Κεντρικὴ ἐν Κερκύρᾳ ἀποθήκη εἰς τὸ φαρμακεῖον Σ. Κ. Περικουσιῶτου.

Τὰ γνήσια Καταποτία Πίνκ φέρουν ἑξῶθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα ἑλληνιστὶ τῶν κ. κ. Διὰρδ καὶ Σας, ἑσῶθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστὶ.

Οἱ κατεργαρέσι.

Δικαιοῦμεθα νὰ καλέσωμεν ἐπεικῶς τοὺς πολιτευομένους, τοὺς ἀνέκοντας εἰς τὰ δύο κόμ-ματα, κατεργαρέους. Κατ' αὐτὸν κυρίως ἐξη-γέρθη τὸ ἔθνος ἡγουμένου τοῦ στρατοῦ καὶ ὁ-μῶς αὐτοὶ οὐδὲν παθόντες καὶ κατ' οὐδὲν διδα-χθέντες, ἀπεφάρισαν ἤδη συμπτύσσοντας νὰ μα-ταιώσωσι τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἐπαναγά-γωσιν αὐτοῦσιν τὸ ἐλκεῖνον παρελθὸν ὑπὸ αἱ σφοδρῆν ἴως μορφήν. Σκέπτονται μάλιστα, ὡς διαδίδεται, νὰ συγκροτήσωσι κοινὸν, ἐκλογικὸν συνδυασμὸν διὰ νὰ ἀποκλείσωσι πάντα ἀντι-φρονούντα ἢ ἀνίπαλον νὰ ἐπικρατήσωσι δὲ πανταχοῦ καὶ νὰ κἀμωιν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύ-σει, ὅτι, ὡς ὑπαγορεύωσι αὐτοῖς τὰ νομοματικὰ καὶ τὰ προσωπικὰ συμπερόντα. Ὁ συνδυασμὸς αὐτός εἶναι κατὰ φύσιν ἀσυνέπαιστος, δὲ ἡ-θικῶς καὶ πολιτικῶς, καὶ ἐλπίζομεν τοῦτου ἕνεκα ὅτι τὸ ἔθνος θὰ ἐξεγερθῇ, ὡς εἰς ἀ-θροισμα, εἰς

ἐαγρευόμενον δὲ κατὰ τῶν πατριωτῶν θὰ ἀ-πελάσῃ αὐτοῦ ἐν σώματι ἐκ τῆς πολιτικῆς σκη-νῆς. Ἐλπίζομεν πολὺ καὶ ἔχομεν τὸν χρόνον βοηθόν. «Καίροι».

Σοβαρὸν ἐπεισόδιον

ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ.

Εἰς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν ἔλαβε χώραν τὸ ἀκόλουθον ἐπεισόδιον.

Ὁ Δημοκρατικὸς βουλευτὴς Κιέζα ἐπερώ-τησε τὸν ὑφυπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν Ρόλ-τεντε περὶ τῶν σχέσεων ἐξ ὁς ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἰταλικοῦ Στρατοῦ μετὰ τῆς κ. Σιέμεν, ἥτις εἶναι κατὰσκοπος.

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἀπέφυγε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην.

Ἄλλ' ὁ ἐπερωτήτης βουλευτὴς Κιέζα θυμω-θεὶς ἕκαστὸν τοῦτο, ἐξέδρασε τὸν ὑφυπουργὸν διὰ βρυστάτων ὕδρων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Λίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ἐν μετα-φράσει ἐκ τῆς Ἰταλικῆς τὴν ἀνωτέρω ἀξιόλο-γον ὅσον εὐσύνοπτον μελέτην, ἣ περὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀγορικῶν καὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων ἐ-δημοσίευσεν κατὰ τὸ παρελθόντα Δεκέμβριον ἐν ἰδίῳ φυλλάδιῳ ὁ κ. Βρίκκος ἐλαιοτέχνης. Ὁ κ. Βρίκκος, ἑλθὼν ἐν καταγωγῇ ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον διαμείνας ἐν Ἰταλίᾳ ἔνθα ἅπαντα τὰ κοινωνιολογικὰ ἐκονομικὰ καὶ ἀγορικὰ ζητή-ματα τοσοῦτον σφῶς μελετῶνται, εἶδεν καὶ ἐ-γνώρισεν ἐκεῖ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἀληθῆ αὐτῶν φύσιν καὶ προαδευτικὴν ἐξέλιξιν, ἐπιστημονικῶς δὲ καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ μελετήσας τὴν ἐλαιοσυρ-γίαν καὶ ἐλαιοτεχνίαν καθίσταται ἀρμοδιώτατος ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦτοις γνώμην του. Τὸ ἐν διαφέρειν τοῦ περὶ τῆς ἡμετέρας Κερκύρας ἐν ᾗ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διαμένει, ἤγαγον αὐτὸν εἰς δημοσίευσιν τῶν ἐν λόγῳ σκέψεων, ἐπιφυλάσσει-ται δὲ ἐν ἀρμεδίῳ χρόνῳ λαμβάνων πρὸς τοῦτο τὴν κατάλληλον ἡθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐνίσχυ-σιν καὶ ἐνθάρρυνσιν, νὰ προβῇ εἰς ἄλλας εὐρυτέ-ρας μελέτας καὶ προτάσεις περὶ τῶν κοινῶν τῆς Κερκύρας συμφερόντων.

— Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ παρελθ-ψαμεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Δατίνων, ὁ Κανονικὸς κ. Ν. Ἀρλώτης ἀ-πήγγειλε ἐπικηδεῖον λόγον, εὐγλωττῶς ἐξυμνή-σας τὰς σπανίας ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος Κα-νονικοῦ Σπ. Ἀτάρι.

— Πληροφορίαι αὐθεντικῆς πηγῆς βεβαιού-σιν, ὅτι ὁ Ἐδουάρδος θὰ συναντηθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους μετὰ τοῦ Φραγκίσκου, τοῦ Βατζίερ καὶ τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουήλ.

— Ὁ Τουρκικὸς τύπος σχολιάζει τὴν φρο-σεολογίαν τοῦ Πατριάρχου ἐν Πειρουπολεὶ καὶ τὴν στάσιν ἐν γένει τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου καὶ ἀ-ποφαίνεται ὁμοφώνως, ὅτι οὐδὲν τὸ ἀνητυχαστι-κὸν ἡ σοβαρὸν διὰ τὴν θέσιν τῆς Τουρκίας πε-ριέχουν.

— Ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ τοῦ ἐπισοδίου τῶν Ἰω-αννίνων ἀπεκάλυψεν, ὅτι τὰ ἐπαναστατικὰ ἔγγραφα εἶχον θέσιν εἰς τὰ θυλάκια τοῦ Ἑλλη-νὸς Βαλκάνου, ἀστυνόμοι. Ὁ συλληφθεὶς ἀπελύ-θη. Οἱ δρᾶσαι συνελήφθησαν.

— Ὁ Μιλοβάνοβιτς ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ Σουλτάνῳ, εἰς ὃ ἐνεχειρήσεν αὐτόγραφον ἐπιστο-λὴν τοῦ Βασιλέως Πέτρου. Ἐσχεν ὥραιαν συ-νέντευξιν μὲ τὸν Μ. Βιζύρην, παρασκευάζει τὴν ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως εἰς Κων. πόλιν.

— 270 ἔφεδροι τῆς Κων. πόλεως, οἱ ἡμί-σεις χριστιανοί, ἐστάλησαν εἰς Ἀνδριανούπολιν.

— Ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Βιέννης εἰς τοὺς «Τάιμς» ὅτι ὁ Βιαιναὸς τύπος ἐπιτιθε-ται κατὰ τῆς Ρωσίας, ἐπειδὴ αὕτη προσοικι-εῖται τῇ Σλαβικῇ καὶ τῇ Ἀλβανικῇ ἐπικρατείᾳ. Ἡ ἐφημερίς «Τάιμς» πρὸς τὴν αὐτὴν πάλιν ἀντιτάσσεται.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης, ὅτι ὁ γερμανικὸς τύπος ἐπιτιθε-ται κατὰ τῆς Ρωσίας, ἐπειδὴ αὕτη προσοικι-εῖται τῇ Σλαβικῇ καὶ τῇ Ἀλβανικῇ ἐπικρατείᾳ. Ἡ ἐφημερίς «Τάιμς» πρὸς τὴν αὐτὴν πάλιν ἀντιτάσσεται.

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΑΞΙΑΙ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΑ